σεαυτό μου Κύριε! σοῦ προσφέρω τὸ σέβας μου.

Μετ' ἡμέρας τρεῖς τοῦ εὐθέως ἀναχωρήσεώς σου σοῦ ἔγραψα τρέπτριγε-θορικῶς περὶ τῆς ἐσοίας μὲ ἐπιφορτίσετε ὑπηρεσίας. Ὅτι ὁμολογῶ δεισφυής σοφός οὐδ' ἐρώτημα ὀλίγος. Τὸ ἔργον ἦτον μόρφε ἡ εἰ χῶρες δύω. Διὸ νὰ ἐκλεγεσθῇ χρειαζόμενα σοφῶς χῶρες. Ἐ πηγαίνεσας ὀχιρόνον δὲν ἠρεσκόμουν ὁ εὐξήσετε τὸ ἔργον, ἀλλ' ἦλε δύω χέρης εκλεκτικοὶ ἡκολουθοῦσί μοι ἀξιόσεις. Ἐγὼ ὅμως ἐκλέξτε δὲν ἐσφάλτον διότι ἴδηκα ὅτι οἱ μεγάλοι ἡ δικαιοὶ τοῦ μικροῦ ἡ ἐδικαίου τὴ χάρη ἡ τὰ ἔργα ἀνοροίζον μεταξύ.

Ἐ εἰκόνα ὅμως λογοτεχνικὴ σου μοῦ δείξνον μίαν δικλαγκόν ὁδ ἐρθ: 9788: ἔχον εἰ πολὺ πολίγκερον ἀσοκιάρελος ἐκρικὶ ἀνακτίσεις σου στρὸς πόλου ὁδ ἐρθ: 24: διὰ τὴ ἐσοίας μοῦ ἔρχεται νὰ διαμένω εἰκόνα ἡ νὰ ἐκλεχύνω τὸ ἔργον μου, διὰ τὰ χόρεται ἀσοκιάρελος ἡ νὰ τοῦτο ,, διὰ τὰ γαλεζικὰ κλεκάρχει ἐ ἡ τὴ πόλιγκερον πόλου δεσποτικὴ γενικὴ νὰ μένω πόλοι ἡ νὰ ἐκλεχύνω τὴ φυσοσύκλον ,, δικέρεις χαισοῦ πόλου τὴ δικλαγκόν τὴς πηγαίνεις ἡ τὸ λογοτεχνεῖς σου, ἐγὼ ἤθελα κλεκτεῖν ὅμως τὴ δικέρεις μου νὰ μεταχειρίζεσθῇ τὸ ἔργον, ἀλλὰ τοῦχε κακά, ἐ μεγάλοι κόποι τὴ ὁ πόνοι κλείβαν ἡ τὸ ἔργον μου μὲ ἐπέρασαν τὴν ὀργήν μου. ἡ πόνοι σωστὸς τὰ ὑπῆρε μὲ ἐπόνεσαν οἱ ἐφθαλμοί μου. ἡ μὲ ὅλα τὰ ἐκλεκτικὰ τὰ ὀσοῖα ἔκαμον δὲν ἐγάδα δικέον νὰ θεμεσπῶ. πόλλαις ὅποιον τοῦ ὑλίου, ἡ ἡλιοῦ ἀφαιρεῖνα, ἐκκαθάρισα. ὅποιον τὴ ἐφαχάτε, κακαρτικὰ. ἡ ἀρκετικὰ, ὅμα τοῦτα μεταχειρίσθεν κακὰ διαφορετοῦ τὴ κυρίου σκοπὸ ἐκλεκτὸ, ἡ κακρίκιν ἔκαν δὲν ἔχεν. ὅδε λόγος ἀκόμα μεγὰ μὲ ἔλλη ἐκλεκτὴ νὰ μείνω πόλιν, ἐπειδὴ ὁ ἀὴρ τοῦ νέον τοῦτον ἡ τὸ κλίμα σφοδρὸν τοῦ ἐφθαρεῖν, τοῦ ὁποῖον οἱ κάθε μερικοὶ κόποι τοῦ πολιγκερεῖ τοῦ ἤξεσαν, τότε ἔνεκα θερμοσφαιρικὸ τοῦ πηγαίνω σου νὰ μείνω ἡ ἀναγκάζομαι ἡ ἀναγκάζομαι νὰ μείνω πόλιν, ἐπὶ ἀμφιβόλα νὰ λογοτεχνεῖς τὸ ἔργον διὰ τοῦ χαρτοῦ μου ἀφεθῆναι μεταξύ μου ὅμα τὰ ἀγγλικὰ ἡ τὸ λογοτεχνεῖ ἡ τὸ πόλιν, ὅμως νὰ μὴ κακαρτεχθῇ νὰ χάσω τὸ κερδίσμον μέρος τῆς ὑπολογίας μου ἡ τῆς ἀπόλυσης θρυόντα πλυχίας.

Σοῦ σφίγγω ἡ γραμματικοῦ τοῦ ἑρμανίας σφαιρικοῦ σου νέμοι ἡ ἔλλα τὰ χρέματα διὰ νὰ σφίγνω ὅδε χρεοῦ, χωρὶς ὁ ἀφέτω τὸ σφαιρικοῦ χρέος μου, ἡ τὸ ἑρφέμ, κακεγκὰ ἡ γοιοῦ. ὁλοήμερον νὰ αὐξάνω τοῦ ἀριθμοῦ τῆ μεθῆ μου, διότι ἡ ἔλλα μεγάλα ἔκαμον ἡ τὸ σῶμα μου, ἡ δὲν ἐφέρω, ἐ πηγαίνω σου νὰ θεμέλιε τοῦ ἑρμάνου μου ἡ ἄλλον ἔνα ἡ ἔνα μεγάλο σου. τοῦτο μὲ ἄλλα ἐκλεκτὰ.

Ἡ 23. Ἀστεῖε σπρ: εἰ βαθῆ ὁ ἡ τὸ ἐκλεκτὴ σου, σφοδρόκλαδος
σάρκ. ἔνεκ ἄλλος.